

SFS 2003:438

Utkom från trycket
den 27 juni 2003

Fartygssäkerhetsförordning;

utfärdad den 12 juni 2003.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter i anslutning till fartygssäkerhetslagen (2003:364).

2 § Bestämmelserna i 1 kap. 1 och 4 §§, 2 kap. 3, 9 och 10 §§, 3 kap. 9 §, 5 kap. 1, 4–6, 8, 9, 16, 21 och 30 §§, 6 kap. 1–3 §§, 7 kap. 2, 3, 6 och 9 §§ och 8 kap. 2 samt 3 §§ fartygssäkerhetslagen (2003:364) och 2 kap. 1, 2 och 6 §§, 3 kap. 1–4 §§ och 6 kap. 9 § denna förordning skall när det gäller rederiverksamhet, rederiers och fartygs säkerhetsorganisation samt dokument och certifikat om godkänd säkerhetsorganisation tillämpas endast för

1. svenska passagerarfartyg och deras rederier,
2. utländska passagerarfartyg när de används till sjöfart i svensk inrikes trafik eller i internationell sjöfart på svensk hamn, samt deras rederier,
3. lastfartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer,
4. fiskefartyg med en bruttodräktighet om 500 eller mer,
5. rederier som har sin huvudsakliga verksamhetsort i Sverige (svenska rederier) och som bedriver internationell sjöfart med utländska ro-ro-passagerarfartyg och med andra utländska passagerarfartyg som får transportera fler än 100 passagerare.

Fartområden

3 § Följande fartområden skall finnas.

Fartområde A: Annat fartområde än fartområde B, C, D eller E.

Fartområde B: Ett fartområde som vid medelvattenstånd sträcker sig högst 20 nautiska mil från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

¹ Jfr rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EGT L 319, 21.12.1994, s. 20, Celex 31994L0057), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L 324, 29.11.2002, s. 53, Celex 32001L0084) och rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) (EGT L 157, 7.7.1995, s. 1, Celex 31995L0021), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG (EGT L324, 29.11.2002, s. 53, Celex 32001L0084).

Fartområde C: Ett fartområde där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 2,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en begränsad period av året för trafik endast under den perioden. Området skall vara högst 15 nautiska mil från en skyddad plats eller, vid medelvattenstånd, inom 5 nautiska mil från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Fartområde D: Ett fartområde där sannolikheten för en signifikant våghöjd som överstiger 1,5 meter är mindre än 10 procent under en ettårsperiod för åretruntrafik eller under en begränsad period av året för trafik endast under den perioden. Området skall vara högst 6 nautiska mil från en skyddad plats eller, vid medelvattenstånd, inom 3 nautiska mil från en strandlinje där nödställda kan ta sig i land.

Fartområde E: Ett fartområde som omfattar hamnar, floder, kanaler, insjöar och de områden i skärgård som erbjuder sjölä från påverkan av vågor från öppna havet samt skärgårdar i Väner och Vättern. Området omfattar även skyddade fjärdar där den signifikanta våghöjden inte överstiger 0,5 meter under mer än 10 procent av en ettårsperiod. Under perioden den 1 juni till och med den 31 augusti ingår öppna passager i ett i övrigt skyddat skärgårdsområde. Passagens oskyddade sträcka får inte vara större än en distansminut och den signifikanta våghöjden får inte överstiga 0,5 meter under mer än 10 procent av den perioden.

4 § På inrikes resor gäller bestämmelserna i 5 kap. 12–15 §§ fartygssäkerhetslagen (2003:364) inom fartområdena A och B.

5 § Sjöfartsverket får bestämma att ett fartygs fartområde skall ha en annan omfattning än vad som följer av 3 § om det finns särskilda skäl för det.

6 § Sjöfartsverket får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av 3 §.

2 kap. Sjövärdighet m.m.

Sjövärdighet

1 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 2 § 1 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om hur ett fartyg skall vara konstruerat, byggt, utrustat och hållet i stand.

2 § Sjöfartsverket får efter samråd med Post- och telestyrelsen meddela föreskrifter om hur fartygs radiokommunikationsutrustning i tekniskt hänseende skall vara utformad och installerad.

Passagerartrafik

3 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 2 § 2 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om skyldighet att registrera uppgifter om ombordvarande på passagerarfartyg.

Lastning och lossning

4 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 2 § 3 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om lastning, lossning, minsta tillåtna fribord, fribordsmärken och om säkring av last som ännu inte har förts ombord.

5 § För utländska fartyg skall bestämmelserna i 1966 års internationella lastlinjekonvention eller motsvarande bestämmelser tillämpas.

Rederiers och fartygs säkerhetsorganisation

6 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 2 § 4 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om rederiers och fartygs säkerhetsorganisation.

Anmälningsskyldighet

7 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet enligt 7 kap. 2 § 5 fartygssäkerhetslagen (2003:364).

3 kap. Certifikat och dokument

1 § Dokument om godkänd säkerhetsorganisation och certifikat som utfärdas på grund av föreskrifter i fartygssäkerhetslagen (2003:364) eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen skall avfattas på svenska och utfärdas på formulär som fastställs av Sjöfartsverket. Om ett dokument om godkänd säkerhetsorganisation avser ett rederi vars fartyg används i internationell resa eller om ett certifikat avser ett fartyg i internationell resa, skall det förses med översättning till engelska. Sjöfartsverket får medge att ett dokument eller certifikat som avser ett sådant rederi eller ett sådant fartyg avfattas endast på engelska.

2 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 3 § 1 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om att fartyg, utöver dokument om godkänd säkerhetsorganisation och certifikat som anges i fartygssäkerhetslagen eller i denna förordning, skall ha dokument, certifikat eller intyg som avser något visst förhållande.

3 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter om giltighetstiden för dokument om godkänd säkerhetsorganisation och för certifikat.

4 § Sjöfartsverket får föreskriva vilka certifikat utfärdade av en behörig utländsk myndighet eller vilka motsvarande handlingar som utländska fartyg skall ha vid sjöfart inom Sveriges sjöterritorium.

Sjöfartsverket får även föreskriva vilka dokument om godkänd säkerhetsorganisation, utfärdade av en behörig utländsk myndighet, eller vilka motsvarande handlingar utländska rederier som bedriver sjöfart med ett svenskt fartyg eller använder ett annat fartyg till sjöfart inom Sveriges sjöterritorium skall ha.

5 § Föreskrifter eller beslut som avses i 7 kap. 11 § tredje stycket fartygs-säkerhetslagen (2003:364) får meddelas av Sjöfartsverket.

4 kap. Bemanning

Allmänna bestämmelser

1 § En befälhavare på ett handelsfartyg eller på ett fiskefartyg med en bruttodräktighet av minst 20 skall vara svensk medborgare och ha fyllt 20 år, om inte Sjöfartsverket på grund av särskilda omständigheter medger annat.

Med handelsfartyg och fiskefartyg förstås detsamma som i förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal.

2 § Den tekniska chefen är skyldig att se till att befälhavaren har tillgång till sådana uppgifter som rör den tekniska chefens ansvarsområde och som behövs för att fartyget skall framföras på ett säkert sätt.

Vakthållning

3 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter om vakthållningen på fartyg.

Syn och hörsel

4 § Besättningsmedlemmarna på fartyg som anges i 1 § skall uppfylla de krav på syn och hörsel som anges i föreskrifter meddelade med stöd av förordningen (1979:38) om läkarintyg för sjöfolk. Att kraven är uppfyllda skall styrkas med ett läkarintyg som inte får vara äldre än fyra år.

Säkerhetsbesättning

5 § När ett fartygs säkerhetsbesättning bestäms skall det särskilt beaktas hur arbetet på fartyget är organiserat, vad som enligt lag eller avtal gäller om personalens ordinarie arbetstid och, när det gäller fartyg med passagerarfartygscertifikat, om tillräcklig personal finns för att sköta livbåtar, livflottar och annan livräddningsutrustning.

Under en resa som vid normala förhållanden kräver mer än tolv timmars oavbruten gång, skall fartyget ha så stor besättning att den kan delas in i det antal vakter som behövs. Detsamma gäller även i andra fall när resan är sådan att arbetet måste delas in i skift.

Under en resa får fartyget inte ha mindre besättning än att tillräcklig personal kan avdelas för intendenturtjänsten. Om fartyget enligt gällande föreskrifter skall vara utrustat med teleanläggning, skall personal också finnas för att anläggningen skall kunna användas på behörigt sätt.

När en säkerhetsbesättning bestäms skall det vidare beaktas om arbetet ombord innebär att en befattningshavare kan utföra arbetsuppgifter inom flera av de arbetsområden som avses i 6 §, om underhållsarbetet skall utföras av en särskild landbaserad organisation och om det ständigt måste hållas vakt i maskinrummet.

6 § En säkerhetsbesättning skall ha en sådan storlek och sammansättning att fartyget får tillräcklig personal för manövrering och navigering, för drift och övervakning av maskineriet, för sådant nödvändigt underhåll av fartyget och dess utrustning som har betydelse för säkerheten, för brandskydds- och livräddningstjänsten, för radiotjänsten samt för intendenturtjänsten.

7 § För varje befattning som ingår i säkerhetsbesättningen skall den behörighet och specialbehörighet anges som fordras för att utöva befattningen.

Om behörigheter och specialbehörigheter finns föreskrifter i förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal. Om det finns särskilda skäl, får andra krav ställas än som anges där.

8 § Undantag från kraven på viss behörighet eller specialbehörighet får medges i fråga om en viss befattning på ett visst fartyg om det finns synnerliga skäl för det och det inte finns anledning att anta att säkerheten äventyras. Undantag får inte medges om det skulle strida mot någon internationell överenskommelse som Sverige har ingått. Undantag från behörighetskraven för en viss befattning får medges endast i fråga om den som är behörig att inneha den närmast lägre befattningen. Om någon sådan befattning inte finns eller om det inte finns några behörighetskrav för den, får undantag medges för en person som är tillräckligt kvalificerad och erfaren.

För en befattning på ett fartyg i mer vidsträckt fart än inre fart får undantag medges endast för en viss tid av högst sex månader.

Undantag från behörighetskrav får inte medges för befälhavare och teknisk chef i mer vidsträckt fart än inre fart eller, i fråga om Kustbevakningen, närfart.

Med inre fart och närfart förstås detsamma som i 1 kap. 3 § förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal.

9 § Ett beslut om undantag enligt 8 § meddelas av den myndighet som har fastställt säkerhetsbesättningen. Ett sådant beslut får förenas med villkor och återkallas när det finns skäl till det.

Berörda centrala organisationer för redare och ombordanställda skall få tillfälle att yttra sig innan ett beslut om undantag fattas, om det inte är fråga om en viss resa eller i övrigt en tillfällig avvikelse.

10 § Om det skall finnas befattningshavare med specialbehörighet att ha hand om visst slag av farlig last på fartyget skall det anges i beslutet om säkerhetsbesättning. Detta gäller också för fartyg som släpar eller skjuter farlig last.

11 § Befälhavaren, den tekniska chefen, överstyrman, förste fartygsingenjören och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning eller annan lasthantering på ett oljetankfartyg, kemikalietankfartyg eller gastankfartyg skall ha specialbehörighet för oljelasthantering, kemikalielasthantering respektive gaslasthantering.

Annan personal med särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar i fråga om last och lastutrustning på tankfartyg skall ha genomgått lämplig utbildning för dessa arbetsuppgifter.

På ett torrlastfartyg skall det finnas befattningshavare med specialbehörighet för torrlasthantering, om Sjöfartsverket med hänsyn till lastens farlighet och mängd föreskriver det.

12 § På ett passagerarfartyg i lägst närfart enligt 1 kap. 3 § förordningen (1998:965) om behörigheter för sjöpersonal skall det finnas det antal befattningshavare med certifikat för att handha räddningsfarkoster och beredskapsbåtar som Sjöfartsverket bestämmer.

Fartygets befälhavare skall utse en befälhavare för varje livbåt och en ställföreträdare för denne bland dem som har certifikat för att handha räddningsfarkoster och beredskapsbåtar.

För varje kranflottestation ombord skall det utses dels en kranskötare, dels en person som hjälper denne. Dessa skall ha genomgått särskild utbildning för detta.

För varje motorlivbåt skall det finnas en person som kan sköta motorn.

För varje livbåt som har radiotelegrafstation, radiotelefonstation eller strålkastare skall det finnas en person som kan sköta denna utrustning.

13 § För livflottar som inte finns på en kranflottestation skall det finnas en person som är väl förtrogen med handhavandet och skötseln av sådana flottar.

14 § Ett beslut om säkerhetsbesättning för ett fartyg skall framgå av en särskild handling. Handlingen skall förvaras ombord i original eller kopia.

Innehållet i ett beslut om säkerhetsbesättning skall tillkännages genom anslag på en lämplig plats ombord.

15 § Av ett beslut om säkerhetsbesättning skall det framgå för vilket fartområde beslutet gäller. Om fartyget skall användas i olika fartområden, kan säkerhetsbesättning fastställas för varje sådant område.

16 § På ett fartyg för vilket det finns ett beslut om säkerhetsbesättning skall det finnas en aktuell förteckning över besättningen på fartyget, om inte Sjöfartsverket av särskilda skäl beslutar annat.

17 § Ett beslut om säkerhetsbesättning gäller tills vidare. Det får dock meddelas för viss tid om det finns särskilda skäl för det.

18 § Ett beslut av en befälhavare enligt 3 kap. 14 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) skall med angivande av skälen för beslutet antecknas i skeppsdagboken, om en sådan förs, eller annars antecknas särskilt. Om det vid samråd enligt 3 kap. 15 § samma lag har framförts en avvikande mening, skall också den antecknas.

Om Sjöfartsverket har meddelat beslutet om säkerhetsbesättning, skall befälhavaren genast underrätta verket om sitt beslut och skälen för det samt avvikande mening som förts fram vid samrådet.

Bemanningsföreskrifter

19 § Sjöfartsverket får meddela bemanningsföreskrifter för fartyg för vilka säkerhetsbesättning inte skall fastställas.

För fartyg som ägs eller brukas av svenska staten skall vad som föreskrivs i 3 kap. 12 § andra stycket fartygssäkerhetslagen (2003:364) om säkerhetsbesättning tillämpas när det gäller bemanningsföreskrifter. Kustbevakningen behöver dock inte samråda när bemanningsföreskrifter i enskilda fall meddelas för dess fartyg.

20 § Befattningshavares antal och deras behörighet behöver anges i bemanningsföreskrifterna bara om det är nödvändigt ur säkerhetssynpunkt. I sådant fall gäller bestämmelserna i 6–9 och 12 §§.

Bemyndiganden

21 § Medgivande enligt 3 kap. 16 § andra stycket fartygssäkerhetslagen (2003:364) lämnas av Sjöfartsverket. Verket får också meddela föreskrifter enligt 7 kap. 4 § första stycket 3 och 5 fartygssäkerhetslagen samt besluta om avgifter enligt 7 kap. 4 § första stycket 6 samma lag.

22 § Sjöfartsverket får enligt 7 kap. 4 § andra stycket fartygssäkerhetslagen (2003:364) i särskilda fall fastställa säkerhetsbesättning eller meddela bemanningsföreskrifter.

5 kap. Arbetsmiljö

1 § Föreskrifter om fartyg och fartygsarbete som regeringen utfärdar med stöd av arbetsmiljölagen (1977:1160) finns i arbetsmiljöförordningen (1977:1166).

Tillgängliga författningar

2 § På varje fartyg skall fartygssäkerhetslagen (2003:364) och denna förordning samt arbetsmiljölagen (1977:1160) och arbetsmiljöförordningen (1977:1166) finnas tillgängliga för dem som utför fartygsarbete. Detsamma gäller i fråga om andra författningar som har utfärdats med stöd av dessa lagar eller förordningar och som rör den verksamhet som bedrivs på fartyget.

Skyddsombud och skyddskommitté

3 § Till skyddsombud skall utses en person med insikt i och intresse för arbetsmiljöfrågor och som har god förtroenhet med arbetsförhållandena inom sitt skyddsområde.

Antalet skyddsombud bestäms efter skyddsområdets omfattning, arbetets natur och arbetsförhållandena.

Skyddsombud kan skiljas från sitt uppdrag genom beslut av dem som har utsett ombudet.

4 § Befälhavaren skall underrätta skyddsombudet om till vem ombord som framställningar i skyddsfrågor skall göras. Redaren skall meddela de ombordanställda till vem inom rederiet som framställningar skall göras i frågor om fartygets skyddsförhållanden.

En begäran om åtgärder av ett skyddsombud enligt 6 kap. 6 a § arbetsmiljölagen (1977:1160) skall antecknas i fartygets skeppsdagbok.

5 § Ett beslut enligt 4 kap. 12 eller 13 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) skall antecknas i fartygets skeppsdagbok. Befälhavaren skall genast skriftligen underrätta Sjöfartsverket eller annan berörd tillsynsmyndighet om beslutet.

6 § Antalet ledamöter i en skyddskommitté bestäms med hänsyn till antalet ombordanställda och arbetsförhållandena på fartyget. Befälhavaren eller annan ansvarig arbetsledare som särskilt har utsetts att handlägga skyddsfrågor bör ingå i kommittén. I kommittén bör det också ingå en ledamot av styrelse för facklig organisation av ombordanställda som verkar på fartyget. Vidare skall skyddsombud ingå i kommittén.

Ordförande och sekreterare i skyddskommittén utses av redaren om inte annat överenskomts.

7 § Redaren skall lämna uppgift till Sjöfartsverket om vem som har utsetts att ta emot framställningar i frågor om fartygets skyddsförhållanden.

Befälhavaren skall på lämpligt ställe ombord sätta upp anslag med uppgift om namn på skyddsombud och ledamöter av skyddskommitté. Han eller hon skall också snarast möjligt efter förrättat val underrätta Sjöfartsverket om vem som har utsetts till skyddsombud, dennes skyddsområde och mandattid.

8 § Vid en tillsynsförrättning på fartyg skall förrättningsmannen sätta sig i förbindelse med skyddsombud om en förrättning avser eller motiverar åtgärder inom skyddsorganisationens verksamhetsområde.

Vid en tillsynsförrättning bör berörda skyddsombud vara närvarande och beredda att lämna förrättningsmannen upplysningar.

9 § Om en tillsynsmyndighet till ett skyddsombud har lämnat en kopia av ett meddelande i en skyddsfråga som gäller fartyget, skall skyddsombudet förvara kopian under minst två år räknat från meddelandets datum. Om skyddsombudet avgår skall kopiorna överlämnas till efterträdaren.

Bemyndiganden

10 § Sjöfartsverket får

1. meddela föreskrifter om sjukvård ombord på fartyg och om skeppspapotek samt föreskrifter i övrigt enligt 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 fartygssäkerhetslagen (2003:364).

2. meddela de ytterligare föreskrifter som behövs om hur fartyg skall vara utformade, inrättade och utrustade för att erbjuda en lämplig arbetsmiljö och tillfredsställande förhållanden i övrigt för de ombordanställda.

I frågor som avser skydd mot ohälsa eller olycksfall i arbetet meddelas föreskrifterna efter samråd med Arbetsmiljöverket.

Föreskrifter som rör även andra myndigheters verksamhet meddelar Sjöfartsverket efter samråd med respektive myndighet.

SFS 2003:438

Utländska fartyg

11 § Bestämmelserna i 4 kap. 3, 4 §§ och 5 § första och andra styckena fartygssäkerhetslagen (2003:364) gäller också utländska fartyg inom Sveriges sjöterritorium.

6 kap. Tillsyn

Tillsynsmyndigheter

1 § Av 5 kap. 1 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) framgår att Sjöfartsverket, om något annat inte anges, utövar tillsyn enligt fartygssäkerhetslagen och föreskrifter meddelade med stöd av lagen samt att tillsynen över arbetsmiljön utövas av Sjöfartsverket i samverkan med Arbetsmiljöverket.

2 § Arbetsmiljöverket utövar tillsyn över

a) mudderverk och pontonkranar som saknar framdrivningsmaskineri och nyttjas i hamnar, kanaler, floder och liknande skyddade farvatten, samt

b) pråmar som används till upplagsplats eller logement och endast undantagsvis flyttas eller som används till annat än personbefordran vid lastageplats, i hamn eller på redd.

3 § Sjöfartsverket förordnar om tillsyn över skeppsapotek efter samråd med Läkemedelsverket.

Tillsynsförrättningar

4 § Föreskrifter om tillsynsförrättningar får meddelas av Sjöfartsverket.

5 § Olika tillsynsförrättningar som gäller samma fartyg skall om möjligt ske samtidigt. Förrättningarna bör samordnas med undersökningar som görs av en erkänd organisation.

6 § På begäran av ett rederi skall Sjöfartsverket erbjuda den behöriga myndigheten i en flaggstat, som inte är en värdstat, att skicka företrädare till en besiktning av ett fartyg som avses i 5 kap. 11 § fartygssäkerhetslagen (2003:364).

7 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter om sådana undantag som avses i 7 kap. 6 § 2 fartygssäkerhetslagen (2003:364) vid tillsyn över utländska fartyg.

8 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 6 § 6 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om skyldighet att lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten.

Skyldighet för redare

9 § Om ett fartyg upphör att inneha klass i en erkänd organisation skall redaren genast anmäla detta till Sjöfartsverket. Om fartyget är utomlands kan en sådan anmälan lämnas även till en svensk utlandsmyndighet i nästa hamn som fartyget beräknas anlöpa.

Redaren skall genast anmäla till Sjöfartsverket om rederiets organisation eller ledning ändras, om inte ändringen är utan betydelse för rederiets godkända säkerhetsorganisation. En sådan anmälan skall även göras om rederiet övertar redarfunktionerna för ett fartyg eller om dess fartyg övergår till ett annat rederi.

Tillsynsböcker

10 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 6 § 1 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om tillsynsböcker.

Ritningar

11 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 6 § 3 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om ritningar.

Avgifter

12 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter enligt 7 kap. 6 § 4 fartygssäkerhetslagen (2003:364) om avgifter.

7 kap. Inskränkningar i rätten att använda fartyg

1 § Sjöfartsverket skall förbjuda ett fartyg att anlöpa svensk hamn om

1. fartyget lämnar en hamn i strid med ett förbud som har meddelats med stöd av 6 kap. 1, 2 eller 3 § fartygssäkerhetslagen (2003:364),

2. fartyget av tillsynsmyndigheten har tillåtits att gå till ett reparationsvarv men inte uppfyller villkoren för resan eller fortsätter den utan att anlöpa varvet,

3. ett förbud mot fartygets resa har hävts av tillsynsmyndigheten enligt 6 kap. 3 § andra stycket fartygssäkerhetslagen för att förhindra överbeläggning i inspektionshamnen, eller

4. fartyget har förelagts att åtgärda en brist i enlighet med 6 kap. 3 § tredje stycket fartygssäkerhetslagen men inte följt föreläggandet.

Det som sägs i första stycket gäller i samma utsträckning om motsvarande beslut har fattats av en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat som undertecknat Paris Memorandum of Understanding on Port State Control (Paris MOU).

Ett förbud som har meddelats med stöd av första eller andra stycket skall bestå till dess att redaren, fartygets ägare eller den som är ansvarig för fartygstransporten har visat den myndighet som förbjudit fartygets resa att bristen är avhjälpt.

2 § Sjöfartsverket skall förbjuda ett gastankfartyg, kemikalietankfartyg, bulkfartyg, oljetankfartyg eller passagerarfartyg att anlöpa svensk hamn om

1. fartyget är registrerat i en stat som står upptagen i den svarta lista som publiceras i den årliga Paris MOU-rapporten och fartyget har kvarhållits mer än två gånger under de senaste 24 månaderna i en hamn i en stat som har undertecknat Paris Memorandum of Understanding on Port State Control (Paris MOU), eller

2. fartyget är registrerat i en stat med omdömet mycket hög risk eller hög risk i den svarta lista som publiceras i den årliga Paris MOU-rapporten och fartyget har kvarhållits mer än en gång under de senaste 36 månaderna i en hamn i en stat som har undertecknat Paris MOU.

Förbudet mot tillträde enligt första stycket skall börja gälla så snart fartyget har getts tillstånd att lämna den hamn där det kvarhölls för andra respektive tredje gången.

Förbudet skall bestå till dess att den myndighet som har utfärdat förbudet häver det i enlighet med det förfarande som anges i avsnitt B i bilaga XI till rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll)², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG³.

3 § Sjöfartsverket får, trots vad som anges i 1 och 2 §§, tillåta att ett fartyg anlöper en anvisad hamn

1. om force majeure eller säkerhetsskäl gör det nödvändigt,
2. för att minska risken för föroreningar, eller
3. för att fartygets brister skall avhjälpas, förutsatt att lämpliga åtgärder har vidtagits för att garantera ett säkert anlop till hamnen.

4 § Utanför Sverige får ett beslut enligt 6 kap. 1, 2 eller 3 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) meddelas även av en svensk utlandsmyndighet som har förordnats att utöva tillsyn av fartyg.

5 § Om underställning av ett beslut enligt 6 kap. 1, 2 eller 3 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) som har meddelats av en annan myndighet än Sjöfartsverket föreskrivs i 9 kap. 2 § nämnda lag.

6 § Fartygets ägare eller redare skall ersätta kostnader som uppstår för en tillsynsmyndighet i samband med sådant kvarhållande av ett fartyg som har skett med stöd av fartygssäkerhetslagen (2003:364) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

² EGT L 157, 7.7.1995, s. 1 (Celex 31995L0021).

³ EGT L 324, 29.11.2002, s. 53 (Celex 32002L0084).

8 kap. Särskilda föreskrifter för vissa fartyg och undantag från lagen

1 § Sjöfartsverket får för fiskefartyg och andra fartyg som är av särskild beskaffenhet meddela särskilda föreskrifter och i enskilda fall medge undantag i de frågor som behandlas i 2–5 kap. fartygssäkerhetslagen (2003:364).

2 § Sjöfartsverket får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall medge undantag dels från de särskilda kraven för användning av fartyg enligt 3 kap. 1–9 §§ fartygssäkerhetslagen (2003:364), dels från skyldigheten att ge in ritningar enligt 5 kap. 26 § samma lag.

9 kap. Uppdrag till organisationer m.m.

1 § Sjöfartsverket får till Europeiska gemenskapernas kommission överlämna en begäran om att en organisation skall erkännas för att utfärda och förnya certifikat för svenska fartyg samt att i sådant syfte fastställa minsta tillåtna fribord. Bestämmelser om förfarandet finns i rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed⁴, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.

2 § Sjöfartsverket får genom avtal uppdra åt en erkänd organisation att utföra de uppgifter som anges i 1 §.

Sjöfartsverket skall i verkets författningssamling tillkännage med vilka organisationer som avtal har träffats och upplysa Europeiska gemenskapernas kommission om det fullständiga innehållet i avtalen. Om en organisations befogenheter tillfälligt återkallas skall Sjöfartsverket utan dröjsmål underrätta kommissionen och övriga medlemsstater i gemenskapen om detta. Sjöfartsverket skall även utöva den tillsyn som anges i artikel 11 och vidta de åtgärder som avses i artikel 12 i direktiv 94/57/EG.

3 § Under förutsättning att det finns ett behov av ett sådant avtal som avses i 2 § första stycket, får Sjöfartsverket inte vägra att träffa ett sådant om bestämmelserna i artiklarna 5.3, 6 och 11 i direktiv 94/57/EG följs.

4 § Ett sådant avtal som avses i 2 § första stycket skall uppfylla de krav och innehålla de uppgifter som följer av artiklarna 6.2 och 6.3 i direktiv 94/57/EG. Avtalet skall innehålla bestämmelser om återkallande av det uppdrag som lämnas till organisationen, och om organisationens övriga skyldigheter enligt direktivet.

5 § Sjöfartsverket får uppdra åt någon annan än en erkänd organisation att utfärda och förnya certifikat som bara avser utrustning till fartyg och personlig skyddsutrustning, samt föreskriva eller för särskilda fall besluta att sådana certifikat skall ha samma giltighet som certifikat som utfärdas av Sjöfartsverket.

⁴ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20 (Celex 31994L0057).

Underställning

1 § Ett beslut som enligt 9 kap. 2 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) skall underställas Sjöfartsverket, skall inom verket prövas av chefen för Sjöfartsinspektionen.

Ett beslut enligt 6 kap. 1–3, 5 eller 6 § fartygssäkerhetslagen (2003:364) eller enligt 7 kap. 1 eller 2 § denna förordning som har meddelats av en annan befattningshavare än chefen för Sjöfartsinspektionen skall genast underställas denne.

Underrättelser

2 § Sjöfartsverket skall underrätta

1. befälhavaren, fartygets redare eller ägare samt den behöriga myndigheten i flaggstaten om beslut enligt 6 kap. 1–3, 6, 11 och 13 §§ fartygssäkerhetslagen (2003:364),

2. befälhavaren, fartygets redare eller ägare, den behöriga myndigheten i flaggstaten samt berörda svenska hamnar om förbud enligt 7 kap. 1 eller 2 §, och när ett sådant förbud har upphört att gälla,

3. de behöriga myndigheterna i övriga stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om

a) ett fartyg har tillåtits att gå till ett svenskt reparationsvarv men inte uppfyller villkoren för resan eller fortsätter den utan att anlöpa varvet, eller

b) ett förbud mot ett fartygs resa har hävts för att hindra överbeläggning av inspektionshamnen,

4. den behöriga myndigheten i en flaggstat och i en medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vars hamn omfattas av ett fartygs reguljära trafik samt Europeiska gemenskapernas kommission om resultatet av förrättningar enligt 5 kap. 12 och 13 §§ fartygssäkerhetslagen och om beslut enligt 6 kap. 1–3, 6, 11 eller 13 § samma lag meddelade med anledning av förrättningarna,

5. Europeiska gemenskapernas kommission om det råder bestående oenighet mellan behöriga myndigheter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om huruvida ett fartyg uppfyller kraven avseende inledande kontroller enligt 5 kap. 12 § fartygssäkerhetslagen,

6. den behöriga myndigheten i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som bär antingen flaggstatens ansvar eller ansvar liknande värdstatens för ett fartyg som avses i 5 kap. 11 § fartygssäkerhetslagen och som går i trafik mellan en hamn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och en hamn utanför detta område, om de krav som gäller för ett rederi i rådets direktiv 1999/35/EG av den 29 april 1999 om ett system med obligatoriska besiktningar för en säker drift av ro-ro-passagerarfartyg och höghastighetspassagerarfartyg i reguljär trafik⁵, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/84/EG.

3 § Om Sjöfartsverket mottar ett klagomål som gäller efterlevnaden av lagen (1998:958) om vilotid för sjömän ombord på ett utländskt fartyg som

⁵ EGT L 138, 1.6.1999, s. 1 (Celex 31999L0035).

anlöpt svensk hamn skall verket, om inte klagomålet är uppenbart ogrundat, sända en rapport till den stat där fartyget är registrerat. Detsamma gäller om Sjöfartsverket har bevis för att samma lag inte efterlevs ombord på fartyget. En bestämmelse om sekretess för anmälan eller annan utsaga av enskild finns i 7 kap. 43 § sekretesslagen (1980:100).

1. Denna förordning träder i kraft den 21 juli 2003. Genom förordningen upphävs

- fartygssäkerhetsförordningen (1988:594),
- förordningen (1995:1170) om tillämpning av lagen (1995:927) om ändring i fartygssäkerhetslagen (1988:49),
- förordningen (1995:1171) om tillämpning av förordningen (1995:991) om ändring i fartygssäkerhetsförordningen (1988:594),
- förordningen (1996:1365) om tillämpning av lagen (1995:927) om ändring i fartygssäkerhetslagen (1988:49), och
- förordningen (1996:1366) om tillämpning av förordningen (1995:991) om ändring i fartygssäkerhetsförordningen (1988:594).

2. En föreskrift eller ett beslut som har meddelats med stöd av de bestämmelser som upphävs genom denna förordning och som gäller vid dennas ikraftträdande, skall fortfarande gälla och vid tillämpningen av den nya förordningen anses ha meddelats enligt denna.

3. Certifikat och andra handlingar som hänför sig till äldre fartområde gäller fortfarande i enlighet med sin lydelse.

4. Sjöfartsverket får utfärda certifikat och andra handlingar i enlighet med äldre bestämmelser om fartområde. Sådana certifikat och handlingar får dock gälla längst till den 1 juni 2010.

På regeringens vägnar

ULRICA MESSING

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)